

Haram sevgilerin günahı

“Haram sevmek bize nelere mal olur? Gençlikteki haram ve günah keyiflerin hayatımızda yol açtığı kayıplar üzerinde durur musunuz? Meselâ, hâfıza zaafına neden olur mu? Neden?”

Ömrün baharı olarak telakki edilen gençlik, Kur’ân nazarında, eğer iman ve iffet içinde geçerse, âhiret hayatının sabahı hükmündedir. İffet ve istikamet içinde geçmediği takdirde ise, gençlik çok kısadır. Bir fırtına kadar çabuk, hızlı ve heyecanla akar, eser, geçer, gider.

Gençlik hayatının çabuk gideceğinden asla şüphe edilmemesi gerektiğini; yaz’ın güze ve kışa yer vermesi ve gündüzün akşama ve geceye dönüşmesi kesinliğinde, gençliğin de yerini ihtiyarlığa ve ölüme bırakacağını beyan eden Üstad Bedüzzaman Saîd Nursî Hazretleri; fani ve geçici gençliğin istikamet dairesinde iffetle hayra sevk edilmesi halinde o gençlikle ebedî bir gençlik kazanmanın mümkün olacağını, bütün semavî kitapların ve bütün peygamberlerin bunu müjde ettiklerini kaydeder.

Üstad Saîd Nursî Hazretlerine göre, güzel gençlik nimeti gayr-i meşrû sefâhet ve haram keyifler için sarf edildiği takdirde; ikisi âhiret hayatında, altısı da dünya hayatında “hemen—olmak üzere sekiz açıdan kaybedilmiş olur:

Âhiretteki kayıplar şunlardır:

1-Âhiret mes’ûliyeti. Haram gençlik keyifleri, tövbe edilmediği takdirde, Mahşerde ve Mahkeme-i Kübra’da geriye dönüşsüz pişmanlıklara neden olur. Çünkü Cenâb-ı Allah verdiği nimetlerin hesabını sorar. Haramlarla iç içe geçirilmiş şükürsüz bir gençlik orada bize ancak mahcubiyet getirir, yüzümüzü kızartır, başımızı yere eğdirir.

2-Kabir azabı diğer bir uhrevî kayıptır. Haram ve günahla örülmüş bir gençlik, kabir azabını da davet eder.

Dünyadaki kayıplar ise şunlardır:

1-Haram lezzetin içinde bulunan; bu lezzetin bitmesinden gelen “teessüf” acısı ve

sona ermesinden doğan “hüzün” belâsı, yüreğimizi derinden yakar. Çünkü lezzetin helâl olması için alın teri harcarsak, bu alın teri ve hak ediş manevî şükür hükmüne geçer; görünüşte bitse de, Allah’ın hazinesinde devamı vardır! Şükredilen her nimet, bir Cennet nimetidir; bitmeyen bir hazineden gelir, bitmeyen bir hazineye götürür. Fakat şükürsüz ve haram lezzetler,—sadece görüldüğü kadar olduğundan—çabuk biterler. Bitiş elemi ise, lezzetin verdiği keyiften çok daha acıdır. İnsanı maddî-manevî yıkar, perişan eder.

2-Haram lezzet; kul hakkını ihlâl ve başkasının hakkını çiğnemeye dayanıyor ise, Allah’ın adaleti gereği buna karşılık gelen dünyevî bedel“uhrevî tazminatı hariç—, ayrı bir ceza takdiri olarak en beklenmedik zamanda kapımızı çalar. Burada, “Eden, bulur!”, “eken, biçer” kuralı işler; bu da bizi mahveder. Helâl lezzetler ise, kendi hakkın ve alın terin olduğundan, böyle bir acı sondan muaftır.

3-Haram lezzetin içinde “kıskançlık” elemi vardır. Taşınmaz, çekilmez, dayanılmaz; çoğu zaman tehlikeli olaylara da neden olur. Helâl lezzetler ise, “hak” esası üzerine kurulduğundan, özünde bu eleme yol verecek bir boşluk ve tatminsizlik bulunmaz.

4-Haram lezzetin içinde “ayrılık” elemi vardır. Her dünyevî keyif ve lezzette var olan “ayrılık ve firak” acısı; lezzeti ve keyfi sifira indirecek boyutta insan ruhunda tahribât yapar. Helâl lezzetlerde ise, Allah’ın izniyle Cennette tekrar kavuşma gerçekleşeceği için; dünya itibariyle ayrılık olsa da, ebedî ayrılık yoktur.

5-Haram lezzetin tabiatında mukabele görmemek, karşılık bulmamak ve içten sevilmemek elemi vardır. Helâl lezzetler ise; özünde hak ihlâli olmadığından ve karşılıklı nezaket ve saygıyı esas aldığından, bu elemlerden muaftır.

6-Haram lezzetler, insan ruhu üzerinde tahripkârdırlar. Ruhunu boşluğa atar, kalbi ağlatır, vicdanı sızlatır, hafızamızı zaafiyete uğratar, duyguları yıpratır, insanı bunaltır. Helâl lezzetler ise, Allah’ın verdiği bir izne ve müsaadeye dayandığından; bünyesinde böyle rûhî tahriplere yol açan unsurlar taşımaz.

Bütün bu elemler, acılar ve arızalar; haram keyiflerden gelen cüz’î lezzetleri zehirli bir bal hükmüne indirmektedir. Oysa bütün haram lezzetlerin muadili, helâl dairede mevcuttur. Helâl dairesi geniştir; keyfe kâfi gelir. Harama girmeye hiç lüzum yoktur. Allah’ın emirleri ise azdır.¹

Hafızamıza almak istediğimiz konuların kalıcı olmasını sağlamak için muhtelif metotlar denemekten çekinmemeliyiz. Meselâ yorgun bir akşam vakti hafızamıza almaya güç yetiremediğimiz bir konuyu, sakin ve dinlenmiş bir dimağa ulaştığımız sabah vaktinde almak mümkün olabilir.

Dipnotlar:

1- Şuâlar, s. 186; Asâ-yı Mûsâ, s. 22; Sözlür, s. 33